

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2) ประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4.2 ผลการประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

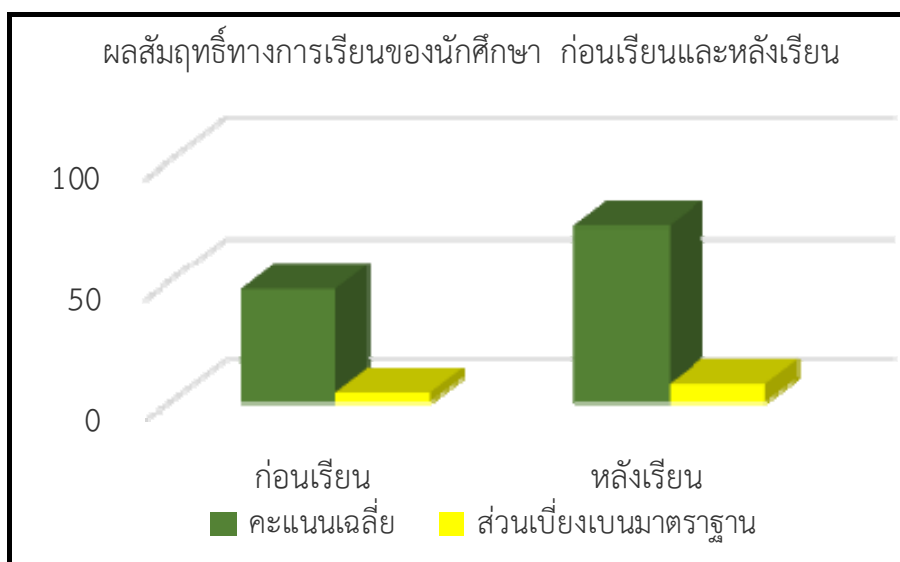
การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	df	t-test	sig
ก่อนเรียน	21	46.61	4.01	20	26.18	0.000*
หลังเรียน	21	72.95	7.53			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 4-1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียน และหลังเรียน

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 72.95$, S.D. = 7.53) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 46.61$, S.D. = 4.01) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่องลอจิกเกต

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	44.28	4.42	1.24
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	72.85	7.28	1.61

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.42 คิดเป็นร้อยละ 44.28 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.28 คิดเป็นร้อยละ 72.85 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 1)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 28.57 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องลอจิกเกต จึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ ดี

ตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่องลอจิกเกต

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	44.28	4.42	1.24	8.580
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	72.85	7.28	1.61	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-3 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 8.580 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-4 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง พิชชคณิตบูลีนและการลดรูปสมการ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	48.57	4.85	0.72
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	74.76	7.47	0.98

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.85 คิดเป็นร้อยละ 48.57 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.47 คิดเป็นร้อยละ 74.76 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 2)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยมากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 26.19 อาจเป็นเพราะว่านักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง พิชชคณิตบูลีนและการลดรูปสมการ

นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้นแต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง พีชคณิตบูลีนและการลดรูปสมการ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	48.57	4.85	0.72	10.745
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	74.76	7.47	0.98	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-5 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 10.745 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง การออกแบบวงจรคอมบิเนชันเบื้องต้น

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	42.85	2.14	0.79
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	72.38	3.61	0.74

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.14 คิดเป็นร้อยละ 42.85 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.61 คิดเป็นร้อยละ 72.38 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 3)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 29.52 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง การออกแบบวงจรคอมบิเนชันจึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง การออกแบบวงจรคอมบิเนชันเบื้องต้น

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	42.85	2.14	0.79	7.287
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	72.38	3.61	0.74	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-7 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 7.287 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-8 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรมัลติเพล็กซ์และวงจรดีมัลติเพล็กซ์

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	48.09	4.80	0.67
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	73.33	7.33	0.91

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.80 คิดเป็นร้อยละ 48.09 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.33 คิดเป็นร้อยละ 73.33 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 4)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 25.23 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องวงจรมัลติเพล็กซ์และดีมัลติเพล็กซ์ จึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรมัลติเพล็กซ์และวงจรดีมัลติเพล็กซ์

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	48.09	4.80	0.67	14.914
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	73.33	7.33	0.91	

$T(0.05, df 20) = 1.72$

จากตารางที่ 4-9 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 14.914 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-10 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดีจิตอลเทคนิค เรื่อง วงจรเข้ารหัส วงจรถอดรหัส วงจรแปลงรหัสและวงจรเปรียบเทียบ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	42.85	2.14	0.65
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	71.42	3.57	0.87

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.14 คิดเป็นร้อยละ 42.85 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.57 คิดเป็นร้อยละ 71.42 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 5)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 28.57 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง วงจรเข้ารหัส วงจรถอดรหัส จึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ ดี

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดีจิตอลเทคนิค เรื่อง วงจรเข้ารหัส วงจรถอดรหัส วงจรแปลงรหัสและวงจรเปรียบเทียบ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	42.85	2.14	0.65	8.076
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	71.42	3.57	0.87	

$T(0.05, df 20) = 1.72$

จากตารางที่ 4-11 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 8.076 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-12 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดีจิตอลเทคนิค เรื่อง วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาและวงจรโมนอสเตเบิล มัลติไวเบรเตอร์

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	43.80	2.19	0.74
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	74.28	3.71	0.84

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.19 คิดเป็นร้อยละ 43.80 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.71 คิดเป็นร้อยละ 74.28 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 6)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 30.47 และคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ ดี

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรกำเนิดสัญญาณพิก้าและวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	43.80	2.19	0.74	6.216
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	74.28	3.71	0.84	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-13 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 6.216 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-14 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรฟิลิปฟลอป

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	50.95	5.09	0.76
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	75.71	7.57	1.50

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.09 คิดเป็นร้อยละ 50.95 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.57 คิดเป็นร้อยละ 75.71 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 7)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 24.76 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง วงจรฟิลิปฟลอป จึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้มากกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) เพียงเล็กน้อยแต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ ดี

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรฟิลิปฟลอป

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	50.95	5.09	0.76	6.828
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	75.71	7.57	1.50	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-15 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 6.828 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-16 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรนับ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	50.95	5.09	0.70
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	76.19	7.61	0.80

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.09 คิดเป็นร้อยละ 50.95 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.61 คิดเป็นร้อยละ 76.19 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 8)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 25.23 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง วงจรนับจึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้มากกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) เพียงเล็กน้อยแตเมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-17 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรนับ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	50.95	5.09	0.70	11.792
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	76.19	7.61	0.80	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-17 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 11.792 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-18 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรเลื่อนข้อมูล

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	44.76	4.47	0.87
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	71.42	7.14	1.27

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.47 คิดเป็นร้อยละ 44.76 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.14 คิดเป็นร้อยละ 71.42 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 9)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 26.67 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง วงจรเลื่อนข้อมูลจึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-19 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรเลื่อนข้อมูล

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	44.76	4.47	0.87	11.004
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	71.42	7.14	1.27	

$T(0.05, df 20) = 1.72$

จากตารางที่ 4-19 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 11.004 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-20 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดีจิตอลเทคนิค เรื่อง วงจรคำนวณทางคณิตศาสตร์

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	45.23	4.52	1.24
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	70.47	7.04	0.94

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.52 คิดเป็นร้อยละ 45.23 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.04 คิดเป็นร้อยละ 70.47 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 10)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 25.23 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง เรื่อง วงจรคำนวณทางคณิตศาสตร์จึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-21 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดีจิตอลเทคนิค เรื่อง วงจรคำนวณทางคณิตศาสตร์

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	45.23	4.52	1.24	10.296
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	70.47	7.04	0.94	

$T(0.05, df 20) = 1.72$

จากตารางที่ 4-21 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 10.296 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-22 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดีจิตอลเทคนิค เรื่อง หน่วยความจำ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	46.67	2.33	0.57
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	73.33	3.67	0.73

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.33 คิดเป็นร้อยละ 46.67 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.04 คิดเป็นร้อยละ 73.33 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 11)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 26.67 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง เรื่อง หน่วยความจำจึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 4-23 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง หน่วยความจำ

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	46.67	2.33	0.57	6.693
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	73.33	3.67	0.73	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-23 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 6.693 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-24 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นแอนะล็อกและแอนะล็อกเป็นดิจิทัล

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	44.76	2.23	0.53
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	68.57	3.42	0.74

จากตารางที่ 4-24 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.23 คิดเป็นร้อยละ 44.76 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.42 คิดเป็นร้อยละ 68.57 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 12)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 23.80 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง เรื่อง วงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นแอนะล็อกและแอนะล็อกเป็นดิจิทัลจึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 4-25 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง วงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นแอนะล็อก และแอนะล็อกเป็นดิจิทัล

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	44.76	2.23	0.53	5.562
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	68.57	3.42	0.74	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-25 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 5.562 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-26 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง การประยุกต์ใช้งานวงจรดิจิทัล

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	45.71	2.28	0.64
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	69.52	3.47	0.67

จากตารางที่ 4-26 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.28 คิดเป็นร้อยละ 45.71 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.47 คิดเป็นร้อยละ 69.52 (ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวกที่ 13)

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย มากกว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน ถึงร้อยละ 23.80 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง เรื่อง การประยุกต์ใช้งานวงจรดิจิทัลจึงทำให้นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบ

ก่อนเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) แต่เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบกับเอกสารประกอบการสอน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมากขึ้น แต่ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบทดสอบหลังเรียนก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 4-27 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาดิจิทัลเทคนิค เรื่อง การประยุกต์ใช้งานวงจรดิจิทัล

คะแนน	N	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	21	45.71	2.28	0.64	7.278
คะแนนทดสอบหลังเรียน	21	69.52	3.47	0.67	

T (0.05, df 20) = 1.72

จากตารางที่ 4-27 พบว่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 7.278 ส่วนค่า t ที่ระดับ .05, df 20 มีค่าเท่ากับ 1.72 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณ หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 ผลการประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

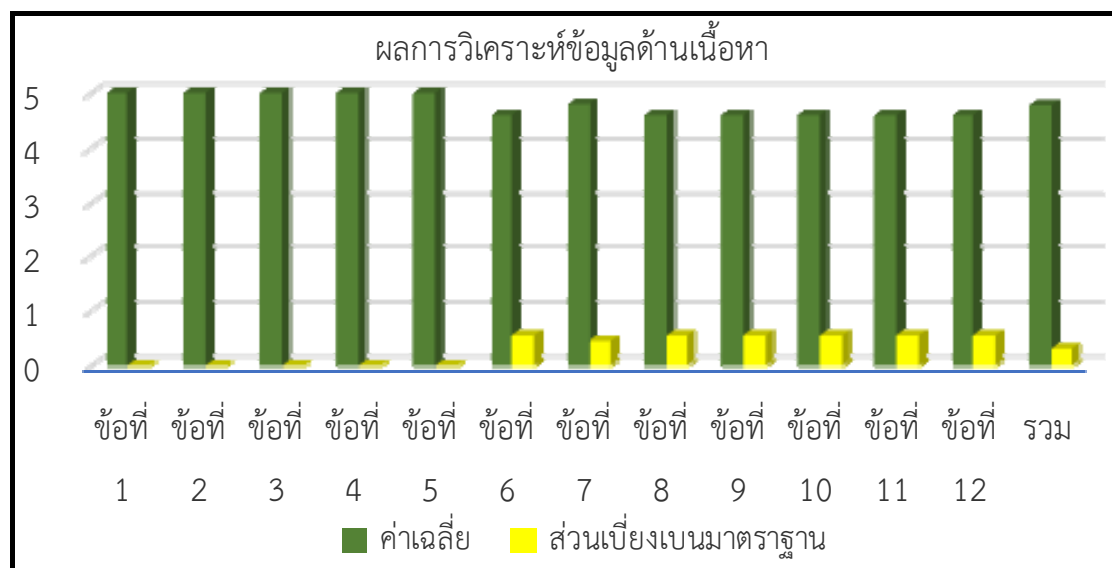
การวิเคราะห์ประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอน ด้านเนื้อหา
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ดังตารางที่ 4-28

ตารางที่ 4-28 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเนื้อหา

รายการประเมินด้านเนื้อหา	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	5.00	0.00	ดีมาก
2. เนื้อหา มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ	5.00	0.00	ดีมาก
3. เนื้อหา มีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	0.00	ดีมาก
4. เนื้อหา เหมาะสมกับเวลาเรียน	5.00	0.00	ดีมาก
5. การใช้ภาษาสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน	5.00	0.00	ดีมาก
6. รูปภาพประกอบสามารถสื่อความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา มีความชัดเจน	4.60	0.55	ดีมาก
7. มีการสรุปเนื้อหาในแต่ละตอนอย่างเหมาะสม	4.80	0.45	ดีมาก

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

รายการประเมินด้านเนื้อหา	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
8. เนื้อหา มีการออกแบบทางเทคนิคที่ดี	4.60	0.55	ดีมาก
9. ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบหรือแบบทดสอบ	4.60	0.55	ดีมาก
10. มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก	4.60	0.55	ดีมาก
11. มีแบบฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัดและแบบประเมินผลที่ครอบคลุมจุดประสงค์	4.60	0.55	ดีมาก
12. ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้	4.60	0.55	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.78	0.31	ดีมาก

ภาพที่ 4-2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา

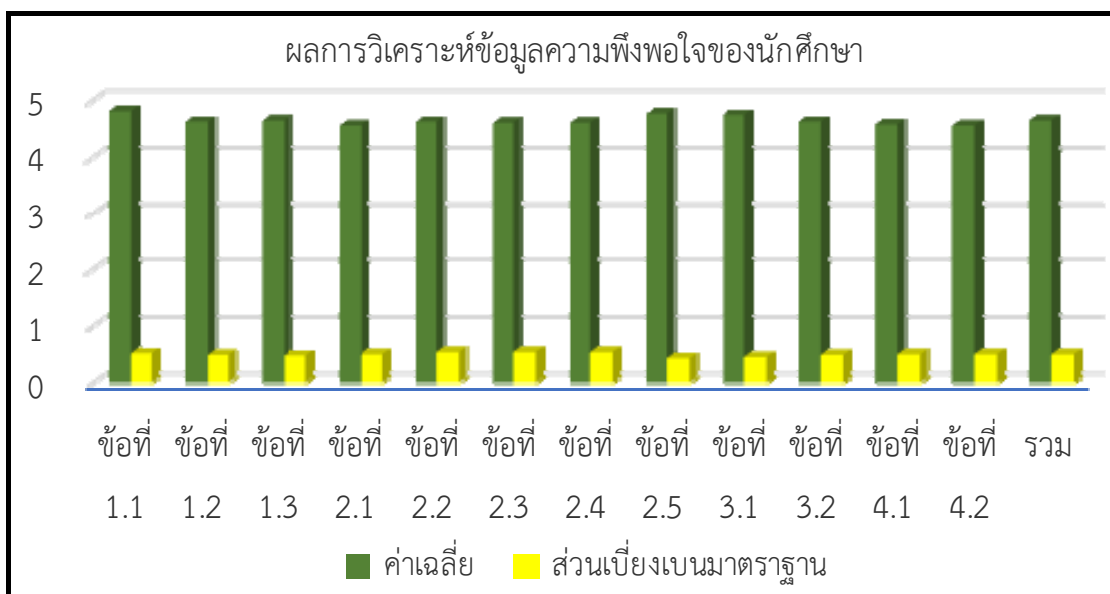
จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-2 พบว่า คุณภาพของชุดการสอนนิชาวงจรดิจิทัล รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ด้านเนื้อหาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับดีมากทุกข้อโดยพบว่าข้อ 1, 2, 3, 4, และ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และรองลงมาคือ ข้อ 7 ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และน้อยที่สุดคือข้อ 6, 8, 9, 10, 11 และ 12 ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55)

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษา ดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

รายการประเมินความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านครูผู้สอน			
1.1 วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ	4.80	0.52	มากที่สุด
1.2 ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.62	0.49	มากที่สุด
1.3 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.64	0.48	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา			
2.1 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.55	0.50	มากที่สุด
2.2 มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยาก	4.62	0.54	มากที่สุด
2.3 ภาษาอ่านแล้วเข้าใจง่าย สื่อความหมายชัดเจน	4.60	0.54	มากที่สุด
2.4 ปกและขนาดรูปเล่มเหมาะสม และสวยงาม	4.60	0.54	มากที่สุด
2.5 มีการสรุปเนื้อหาในแต่ละตอนอย่างเหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
3.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.74	0.45	มากที่สุด
3.2 สื่อการสอนเหมาะสมสามารถใช้ได้ตลอดเวลา	4.62	0.49	มากที่สุด
4. ด้านการวัดผลประเมินผล			
4.1 มีการวัดผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ	4.57	0.50	มากที่สุด
4.2 ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบและเวลา	4.55	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.64	0.50	มากที่สุด

ภาพที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษา

จากตารางที่ 4-29 ภาพที่ 4-3 พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาดิจิทัลเทคนิค รหัสวิชา 3105-2002 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยพบว่าข้อ 1.1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) และรองลงมาคือข้อ 2.5 ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) และน้อยที่สุดคือข้อ 2.1 และ 4.2 ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51)